

sidste 5 år, hvis man har været arbejdsløs i mere end 1 år inden for 5 år, så kan man ikke få dansk statsborgerskab, så kan man ikke få identiteten som dansker.

Er det virkelig det, der er hr. Søren Krarups mening med en gruppe af de mennesker, der bor i det her land?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg synes, det er en lidt overfladisk forståelse af begrebet identitet bare at udslynge ordet ønske. Et ønske er ikke nok. Vil man være dansk statsborger, så skal man lade ønsket få konsekvenser i form af at lære sig dansk, i form af at have kendskab til dansk kulturhistorie og samfundsforhold, i form af også at finde sig et arbejde. Disse fromme ønsker, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr gør sig til talsmand for, er jo bare en floskel.

Når man som jeg som sagt har siddet og læst de første 3.000-4.000 ansøgninger, vil jeg tillade mig at sige, at der er mange af dem, der bruger dispensationsansøgningen for at kunne slippe for danskprøven, som mildest talt har nogle ønsker, som i hvert tilfælde jeg ikke tager alvorligt. Det er en meget nem og smart måde at slippe for det, der er og bliver forudsætningen: at man kan tale dansk. Derfor må vi sige, at indfødsret kun gives til dem, der er værdige til at modtage den, og identiteten hænger sammen med denne vilje til at vise sig værdig.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Ordføreren argumenterer med, hvad intentionen var i 1776, for at sige, hvad der skal være den nøjagtige intention i nutidens Danmark. Det håber jeg da ikke er noget man overfører på andre af Dansk Folkepartis politikområder.

Men jeg synes faktisk, det mest interessante var, at hr. Søren Krarup kom ind på det med lægerne i sit svar til hr. Morten Østergaard, nemlig at lægerne tillod sig i indstillingerne at komme med vurderinger, og det var hr. Søren Krarup meget fortørnet over. Men er vi så ikke tilbage ved sagens kerne, nemlig at flertallet i Folketingets Indfødsretsudvalg er sure på lægerne, men straffer torturofrene? Hvorfor er hr. Søren Krarup ikke gået i dialog med Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, der faktisk vil være med til at lave en anden procedure?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Må jeg først sige med hensyn til 1776 og identitet, at identiteten i 1776 for så vidt var fuldstændig samme anliggende, som det er i dag. Trøen på, at det grundlæggende menneskelige ændres med årstallene er overfladiskhed, og jeg tror, jeg skulle eksaminere hr. Simon Emil Ammitzbøll lidt i både dansk historie og dansk identitetshistorie, så han fattede, hvad begrebet handler om.

Men må jeg sige, at når lægerne overtræder deres kompetence som læger, kort sagt når de bedriver politik via en lægeerklæring, så har man ikke nogen respekt for dem, og så kan man ikke tage deres lægeerklæring alvorligt. Der er ikke tale om, at vi derfor bliver sure på dem, der lider af posttraumatisk stresssyndrom. Vi understreger blot det indlysende, at fordi man lider af posttraumatisk stresssyndrom, har man ikke noget krav på indfødsret. Man har et behov for hjælp, og den modtager man.

Derfor synes jeg, fru Britta Schall Holberg havde fuldstændig ret i sin bemærkning sidste søndag, hvor hun sagde: Fordi man er brændt af et strygejern, har man ikke noget krav på indfødsret.

Kl. 11.30

Det er jo så indlysende, selv om fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke kan lide det. Fordi det er at lide – og der er mange, der har lidt – er man dog derfor ikke nødvendigvis kvalificeret til at blive dansk statsborger. Det er den begrebsforvirring, hvor man ikke kan sondre imellem behov og krav, som er årsag til hele kritikken.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg havde jo nok forventet, at diskussion om historieopfattelse ville være en invitation til et Søren Krarups anfall af bedrevidenhed, og det skete så også.

Hvad angår det med PTSD, siger ordføreren jo nu igen, at han ikke var tilfreds med lægeerklæringerne. Hvorfor – og det var det, der var mit spørgsmål før – gik Dansk Folkeparti og hr. Søren Krarup så ikke ind i en dialog med udvalget og med Rehabiliterings- og Rådgivningscenteret for Torturofre om, at man kunne lave en anden procedure, hvis det netop var erklæringerne, der var problemet?

Hvis det var erklæringerne, der var problemet, og ikke de stakkels torturofre, hvorfor ønskede man så ikke at finde en anden måde at få